Дружили ми, а пройдуть літа,
І, може, стрінемось не ті;
Душа, мов пустка неогріта,
Перехолоне у чутті.

Загасне світле чарування,
Насунуть сірі, темні дні...
Та не забудьмо почування,
Що нас єднало до борні!